

ת"פ 12681/12/17 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו רביעה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 12681-12-17 מדינת ישראל נ' אבו רביעה

בפני בעניין:	כבוד השופט הישום אבו שחאדה המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד תומר מזרחי
נגד הנאשם		מחמד אבו רביעה ע"י ב"כ עוה"ד עדי ארליך

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בביצוע עבירה של מסירת ידיעה לא נכונה ללא הסבר סביר או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן: **חוק מע"מ**).
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין חודש ספטמבר ועד חודש נובמבר 2014, הייתה חברת רשת קווים לבניין בע"מ (להלן: **חברת רשת קווים**), רשומה כחברה פרטית, מוגבלת במניות. מדובר בחברה שהתאגדה בישראל על פי חוק החברות התשמ"ט-1999, עיסוקה בעבודות בניה והייתה רשומה כעוסק מורשה.
3. בתקופה שצוינה לעיל, נרשם הנאשם כבעל המניות והדירקטור של חברת רשת קווים וזאת על פי בקשתו של אנואר אלצאנע (להלן: **אנואר**) כאשר בפועל הייתה חברת רשת קווים בשליטתו וניהולו הבלעדי של אנואר. בשל הסכמתו של הנאשם להירשם כבעל המניות בחברת רשת קווים במקום אנואר, גרם הנאשם לכך שנמסרה ידיעה לא נכונה למנהל מס ערך מוסף.
4. בתקופה האמורה, ניכתה חברת רשת קווים באמצעות אנואר 14 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם חברת ריילוקס בע"מ, וזאת מבלי שאלה עשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו אותן חשבוניות כוזבות. הסכום הכולל של החשבוניות הכוזבות היה ₪ 8,829,704 כאשר סכום המע"מ הגלום בהן היה ₪ 1,346,904.

5. ביום 31.3.2022, הוצג הסדר הטיעון שבין הצדדים ואשר לפיו כתב האישום המקורי תוקן על פי הנוסח שהובא לעיל, הנאשם הודה והורשע בעבירה שצוינה. על פי הסדר הטיעון, סוכם שהמאשימה תטען לשישה חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה לשיקול דעתו של בית המשפט וקנס מוסכם בסך של 5,000 ₪ שישולם ב-20 תשלומים (ראו: פרוט' מיום 21.3.22 וההחלטה מיום 12.5.22 בפתקית לפיה הפרוטוקול האמור תוקן בהסכמת הצדדים).

טענות הצדדים לעונש

6. המאשימה טענה בתמצית כדלקמן: מתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשע הנאשם מתחיל משישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות; יוצא מכך, שהמאשימה טענה לרף התחתון של מתחם העונש ההולם המוצע על ידה; יש לתת את הדעת לסכום המחדל בסך של 1,346,904 ₪ שהוא סכום המע"מ שמשקף את הנזק שנגרם לקופה הציבורית מהעבירה שבוצעה על ידי הנאשם; המחדל לא הוסר; לנאשם רישום פלילי אשר כולל שש הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, סמים, הפרת צו של בית משפט, הדחה בחקירה ועבירת מס מסוג עוון; הנאשם ריצה מאסרים בפועל בעבר; לפיכך, יש להשית על הנאשם שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, וזאת בנוסף לשאר רכיבי הענישה שאינם במחלוקת.

7. ההגנה טענה בתמצית כדלקמן: הרוח החיה מאחורי האירוע העברייני שבגינו הורשע הנאשם, הוא אנואר; חלקו של הנאשם הוא מינורי ונשא אופי טכני של רישום חברת רשת קווים על שמו ובעוד שאותו אנואר היה הדמות הדומיננטית; הנאשם עובד כיום בעבודה חוקית והוצג תלוש שכר לפיו הנאשם משתכר כ-5,600 ₪ לחודש; הנאשם מתנדב בעמותת "יד ביד".

8. מעבר לטענות הנוגעות לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ההגנה טענה שתי טענות משפטיות:

א. **ראשית**, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר בפועל. ולכן, יש להשית על הנאשם או מאסר על תנאי או מאסר מצומצם שירוצה בעבודות שירות, שהוא פחות משמעותית משישה חודשים.

ב. **שנית**, לנאשם עומדת טענה של אכיפה בררנית עקב כך שהוא הועמד לדין ובעוד שחשודים ונאשמים בתיקים אחרים לא הועמדו לדין, דבר שמשפיע באופן משמעותי לקולא על העונש הסופי שיושט עליו.

9. אדון בהמשך בכל אחת מהטענות המשפטיות שהועלו על ידי ההגנה בנפרד. ייאמר כבר עתה, שבעיני, מתחם העונש ההולם נע בין שישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ובהמשך אפרט את נימוקיי לגבולותיו של אותו מתחם.

10. כידוע, טענה מוצדקת של אכיפה בררנית יש בכוחה להביא להקלה בעונשו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם שאותו קובע בית המשפט, אך איננה משפיעה על אופן הגדרת גבולות מתחם העונש ההולם. יוזכר, סעיף 40א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) שעניינו "התנהגות רשויות אכיפת החוק" כנתון שעשוי להשפיע לקולא על העונש המתאים שיש להשית על נאשם בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע.

11. בנוסף, טענה מוצדקת של אכיפה בררנית אין בכוחה להביא לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם. יוזכר, סעיף 40ד לחוק העונשין שמסמך את בית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם קובע שהדבר הוא אפשרי מטעמי שיקום. הטענה של אכיפה בררנית היא טענה נפרדת שאין לה ולא כלום עם שאלת שיקומו של הנאשם.

12. במקרה שבפני, לאור קביעתי שמתחם העונש ההולם לאירוע העברייני שבו הורשע הנאשם, ממילא מתחיל משישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וזה העונש שלו עתרה המאשימה, הטענה של אכיפה בררנית שהועלתה על ידי ההגנה הפכה לתיאורטית לחלוטין ואין בכוחה כדי להשפיע כהוא זה על העונש הסופי שיושת עליו.

13. אף על פי כן, ועל מנת להביא את התמונה המלאה בפני הקורא, אדון בכל זאת בטענה של אכיפה בררנית ואסביר מדוע יש לדחות אותה גם לגופו של עניין.

הגדרת גבולות מתחם העונש ההולם

14. העבירה שבה הורשע הנאשם היא עבירה מסוג עוון לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ ולצידה עונש מקסימאלי של שנת מאסר אחת. הנזק שנגרם לציבור מהעבירה שבוצעה מתבטא בסכום המע"מ שנגזל מהקופה הציבורית בסך של 1,346,904 ₪. מדובר בסכום משמעותי ביותר שמלמד שהעבירה במקרה שבפני בוצעה ברף החומרה הגבוה לביצוען של עבירות מעין אלה, ומכאן מסקנתי שמתחם העונש ההולם מתחיל משישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, כפי שטענה המאשימה, ולא פחות מכך.

15. על מנת להצביע על מדיניות הענישה הנוהגת, אביא דוגמאות מפסיקתו של בית המשפט העליון שבהן היה מדובר בעבירה לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ כאשר סכום המע"מ היה בסדר גודל של מאות אלפי שקלים:

א. רע"פ 8423/16 **מנשה דגן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.11.16). עניינו של המבקש נדון בפני בבית משפט השלום ברמלה (ת"פ 29194-12-12 [פורסם בנבו] (2.4.15)). הנאשם ביצע עבירות עוון לפי סעיף 117(א)(3) (8 עבירות של מסירת ידיעה לא נכונה) וכן

117(א)(13) לחוק מס ערך מוסף (9 עבירות של אי הוצאת חשבונית מס). סכום המע"מ היה על 888,494 ₪. המבקש לא הסיר את המחדלים והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של 50,000 ₪ וקנס נוסף בסך של 40,000 ₪ על החברה. המבקש הגיש ערעור לבית משפט המחוזי במחוז מרכז (עפ"ג 20919-05-15, מיום 26.9.16, טרם פורסם). בעוד הערעור תלוי ועומד, הצליח להסיר חלק מהמחדלים ולכן עונש המאסר בפועל הומתק ל-8 חודשים וזאת ללא שינוי ביתר רכיבי גזר הדין. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידו לבית משפט העליון, נדחתה.

ב. רע"פ 1688/14 **דוד כץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.3.14). במקרה זה, המבקש הורשע באי הגשת דו"חות לרשויות מע"מ לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ. סכום המע"מ עמד על סך של 900,000 ₪. בבית המשפט השלום נגזרו על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. המדינה ערערה על גזר הדין ובית משפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי המבקש ירצה 6 חודשי מאסר בפועל, מאחורי סורג וברית. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית משפט העליון נדחתה.

ג. רע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.2.12). המבקשת ומנהלה הורשעו על ידי בית משפט השלום ברמלה בעבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ. סכום המע"מ בגין העסקאות נשוא כתב האישום עמד על סך של 800,522 ₪ (סכום המע"מ אינו מופיע בהחלטת בית משפט העליון אלא בפסק הדין של בית משפט המחוזי במחוז מרכז ב-ע"פ 47937-07-10 (פורסם בנבו) (12.7.11)). בית משפט השלום השית עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך של 25,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו, על המנהל, וקנס בסך של 50,000 ₪ על המבקשת. המנהל והחברה הגישו ערעור על חומרת העונש ובעוד שהמדינה הגישה ערעור על קולת העונש. בית משפט המחוזי במחוז מרכז דחה את שני הערעורים. בקשת רשות ערעור שהגישו המנהל והחברה לבית משפט העליון נדחתה.

ד. רע"פ 8507/09 **שחל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.1.10). הנאשם הורשע בביצוע 29 עבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מס ערך מוסף. סכום המע"מ היה 442,130 ₪. הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות וכן לקנס כספי בסך של 80,000 ₪.

ה. רע"פ 288/13 **אלחלאה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.1.13). המבקש הורשע בביצוע 29 עבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ ובנוסף גם 10 עבירות לפי סעיף 216 לפקודת מס הכנסה, שעניינו אי הגשת דו"ח. סכום המע"מ עמד על סך של 425,408 ₪ (סכום המע"מ מופיע בפסק הדין של בית משפט המחוזי בתיק מספר עפ"ג (מחוזי מרכז) 52555-06-12, ולא בהחלטה של בית משפט העליון). על המבקש הושת עונש מאסר בפועל של 7 חודשים וכן קנס בסך של 20,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון

נדחתה.

- ו. רע"פ 6296/09 **איקס איקס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.8.09). המבקש הורשע בביצוע עשר עבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ. סכום המע"מ היה ₪ 300,130 והושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל וכן קנס בסך ₪ 15,000.
- ז. רע"פ 11640/05 **סופר סטאר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.5.06). המבקש הורשע בביצוע 9 עבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ. סכום המע"מ היה ₪ 270,000. הושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל וכן קנס בסך של ₪ 100,000.
- ח. רע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.6.15). המבקשים הורשעו בגין ביצוע 26 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ. סכום המע"מ היה ₪ 400,000 והריבית בגינו הייתה ₪ 195,000. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 10 חודשי מאסר בפועל. המבקשים היו נעדרי עבר פלילי והמחדלים לא הוסרו. בסופו של יום, הושתו על המבקשים 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של ₪ 20,000. המבקשים הגישו ערעור לבית משפט המחוזי שנדחה, ונדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
16. במקרה שבפני, למרות העובדה שמדובר בעבירה מסוג עוון לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ, יש לזכור שסכום המע"מ עומד על למעלה מ-1.3 מיליון ש"ח. כפי שניתן לראות בבירור מפסיקתו של בית המשפט העליון שהובאה לעיל, כאשר היה מדובר באותו סוג עבירה ועם סכומי מע"מ שהם משמעותית נמוכים מ-1.3 מיליון ₪, ניתנו, או עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, או **לכל הפחות 6 חודשי מאסר בפועל** שירוצו בדרך של עבודות שירות. מכאן מסקנתי שמתחם העונש ההולם במקרה שבפני, **מתחיל** משישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.
17. באשר למתחם הקנס ההולם, ממילא הצדדים הסכימו על סכום קנס מוגדר מראש בסך של ₪ 5,000 ולכן מתייתר הצורך להגדיר את גבולות מתחם הקנס ההולם.
18. כאמור, משקבעתי שמתחם העונש ההולם בנוגע לרכיב המאסר בפועל **מתחיל** משישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מתייתר הצורך לדון בטענה של אכיפה בררנית שמעצם טיבה איננה משפיעה על גבולות המתחם וכל מטרתה להביא להקלה בעונש בתוך המתחם שנקבע. כפי שכבר הוסבר, המאשימה ממילא עותרת לרף התחתון של המתחם, ולכן הטענה לאכיפה בררנית הפכה לתיאורטית לחלוטין. בכל מקרה, למען השלמת התמונה בפני הקורא, אסביר כעת מדוע יש לדחות את הטענה של אכיפה בררנית גם לגופו של עניין.

דחיית טענת האכיפה הבררנית לגופו של עניין

19. בטרם שאפרט בהרחבה את הטענה של אכיפה בררנית שהועלתה על ידי ההגנה, מן הראוי להבהיר את המצב המשפטי בעניינו של אנואר.
20. בכתב האישום שבפניי נאמר שהנאשם הסכים שהוא יירשם כדירקטור ובעל מניות בחברת רשת קווים על מנת לאפשר לאנואר לנכות באמצעותה את המע"מ הגלום בחשבוניות כוזבות שקיבל מצד ג'. הנאשם הודה בכתב האישום. לכן, ברור שאין מחלוקת בין הצדדים שאותו אנואר הוא אכן הדמות הדומיננטית והמובילה בביצוע עבירות המס שנובעות מאותו רישום פיקטיבי של הנאשם כבעלים וכדירקטור של חברת רשת קווים.
21. כנגד אנואר הוגשו שני כתבי אישום בעבירות מס לבית משפט השלום ברמלה, ושניהם נדונו בפניי. כתב האישום בעניינו של אנואר שרלוונטי לתיק שבפני הוא ת"פ 19859-11-17 ואשר בו מופיעים אנואר וחברת רשת קווים כנאשמים. גזר הדין בעניינם ניתן ביום 1.7.21 (פורסם בנבו). לפי גזר הדין, אנואר מינה שני אנשים שונים לשמש כבעלי מניות ודירקטורים בחברת רשת קווים שבאמצעותה ניכה את סכומי המע"מ שגלומים בחשבוניות פיקטיביות שקיבל מצדדי ג' וזאת על מנת לרמות את שלטונות המס.
22. שני הגורמים שמונו על ידי אנואר כמנהלים וכדירקטורים בחברת רשת קווים הם כדלקמן (ראו פסקאות 5-2 לגזר הדין של אנואר מיום 1.7.21):
- א. הנאשם שבפניי כעת (מוחמד אבו רביעה): שבאמצעותו נעשה ניכוי של 14 חשבוניות כוזבות של חברת רשת קווים בסכום כולל של 8,829,704 ₪ כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הוא 1,346,904 ₪.
- ב. אדם בשם מוחמד אלצאנע (להלן: **מוחמד**): שבאמצעותו נעשה ניכוי של 27 חשבוניות כוזבות בסך של 9,806,070 ₪ כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הוא 1,442,840 ₪.
23. וכעת אסביר את הטענה של אכיפה בררנית שאותה העלה הנאשם. הנאשם טוען בתמצית, כדלקמן: בתיקים אחרים, חשודים מסוימים לא הועמדו לדין על אף שהסכימו להירשם באופן טכני כבעלי מניות וכדירקטורים של חברת קש שהוקמה על ידי אחר כדי שאותו אחר יוכל להונות את שלטונות המס; יוצא מכך, שהעמדתו של הנאשם לדין בגין הסכמתו לשמש כבעל מניות וכדירקטור בחברת רשת קווים שהוקמה כחברת קש על ידי אנואר לשם רמיית שלטונות המס, היא בגדר הפליה פסולה שמצדיקה הקלה משמעותית בעונשו.
24. הטענה של אכיפה בררנית שהעלה הנאשם היא מופרכת מעיקרה ואין בה ממש ולכן דינה להידחות.

25. כידוע, את הטענה של אכיפה בררנית יש לבחון תוך התייחסות לשלוש שאלות (ע"פ 8551/11 סלכני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.8.12) (פסקאות 12-14 לפסק דינה של כבוד השופטת ברק ארז):

א. קבוצת השוויון: מה היא קבוצת השוויון אשר עמה נמנה מי שמעלה את טענת האכיפה הבררנית;

ב. אכיפה בררנית או אכיפה חלקית לגיטימית: באותם מקרים שבהם אכן הרשויות לא אוכפות או לא אוכפות באותה מידה כלפי כל מי שנמנה באותה קבוצת שוויון, כיצד יש לאבחן מצבים של אכיפה בררנית פסולה ממצבים רגילים ולגיטימיים של אכיפה חלקית מטעמים של מגבלת משאבים וסדרי עדיפויות;

ג. התשתית הראייתית: מה הוא הנטל הראייתי המוטל על מי שמעלה טענה של אכיפה בררנית, באופן כללי, ובמשפט הפלילי בפרט.

26. לגבי קבוצת השוויון. בעיני, קבוצת השוויון הרלוונטית לנאשם שבפני, הם כל אלה שהיו מעורבים בביצוע עבירות מס באמצעות חברת רשת קווים, והם אנואר ומוחמד. וביתר פירוט:

א. לגבי אנואר, כאמור, הוא אכן הועמד לדין פלילי בגין עבירות המס שביצע באמצעות חברת רשת קווים תוך שימוש בנאשם שבפני ומוחמד. ודוק, כנגד אנואר הוגש כתב אישום שייחס לו ביצוע עבירות מס מסוג פשע לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ ולא עבירות עוון לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ כפי שנעשה עם הנאשם שבפני. בנוסף, אנואר נדון לעונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה ולתקופה ממושכת. לפיכך, בהשוואה שבין הנאשם שבפני לבין אנואר, ברור שאין שחר לטענה של אכיפה בררנית.

ב. לגבי חברת רשת קווים, כאמור, גם היא הועמדה לדין יחד עם אנואר והורשעה בעבירות מס מסוג פשע לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ. לכן, בהשוואה שבין הנאשם שבפני לבין חברת רשת קווים, ברור שגם כאן אין שחר לטענה של אכיפה בררנית.

ג. לגבי מוחמד, סכום המע"מ שרלוונטי לגביו הוא קרוב לסכום המע"מ שרלוונטי לנאשם שבפני. מוחמד הועמד לדין פלילי בבית המשפט השלום באשדוד בגין עבירה לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ (ת"פ 35980-11-17). מדובר באותה עבירה בדיוק שיוחסה לנאשם שבפני. ביום 5.10.21 נגזר דינו של מוחמד לשישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪ ומאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים. במילים אחרות, מוחמד קיבל בדיוק אותו עונש שלו עותרת המאשימה לנאשם שבפני היום. די בכך על מנת למוטט לחלוטין את הטענה של אכיפה בררנית שהעלה הנאשם.

27. למעשה, העובדה שכל אלה שנמצאים בקבוצת השוויון שרלוונטית לנאשם (אנואר, מוחמד וחברת רשת קווים) אכן הועמדו לדין והורשעו, די בה כשלעצמה על מנת למוטט לחלוטין את הטענה של אכיפה בררנית שבפי הנאשם.
28. מעבר לכך, הנאשם טען שאשתו של אנואר, שגם היא שימשה כבעלת מניות ודירקטור בחברה שהוקמה על ידי אנואר כדי להונות את רשויות המס, לא הועמדה לדין פלילי בגין עבירות המס שביצע באמצעותה. הנאשם טען שיש להקל בעונשו בשל הפלייתו מעצם כך שהועמד לדין ובעוד שאשתו של אנואר לא הועמדה לדין. טענה זו אין בה ממש. למעשה, אשתו של אנואר לא נרשמה כבעלת מניות או דירקטור בחברת רשת קווים שרלוונטית לענייננו, אלא בחברה אחרת לגמרי שלא קשורה לנאשם שבפני. במילים אחרות, אשתו של אנואר היא לא חלק מקבוצת השוויון שרלוונטית לטענה של אכיפה בררנית שהעלה הנאשם. די בכך על מנת שטענה זו תידחה.
29. כך גם, לגבי אותם חשודים בתיקים אחרים שלטענת הנאשם לא הועמדו לדין, וזאת על אף שנתנו את שמם באופן טכני כדי לשמש כבעלי מניות או דירקטורים בחברות קש שהוקמו במטרה להונות את רשויות המס. גם אותם חשודים אינם נמנים על קבוצת השוויון שרלוונטית לתיק שבפני, וזאת מהטעם הפשוט שאין להם כל זיקה, מכל מין וסוג, לחברת רשת קווים.
30. כאמור, קיימות שלוש שאלות שעל בית המשפט לבחון בבואו לבדוק טענה של אכיפה בררנית: ראשית, קבוצת השוויון; שנית, האם בתוך אותה קבוצת שוויון מדובר באכיפה בררנית או באכיפה חלקית לגיטימית; שלישית, מה רמת ההוכחה הנדרשת מהנאשם כדי שיעבור נטל הבאת הראיות למאשימה להפריך את הטענה של אכיפה בררנית.
31. השאלה השנייה והשלישית נגזרות מהשאלה הראשונה. הווה אומר, הבדיקה האם מדובר באכיפה בררנית או באכיפה חלקית לגיטימית, וכן הבדיקה האם הנאשם עמד בנטל הראיתי הנדרש להוכחת הטענה של אכיפה בררנית, כפופות לכך שהדיון המשווה נוגע לשאר חברי קבוצת השוויון. למעשה, ההשוואה שעושה הנאשם בינו לבין אחרים שלטענתו עשו מעשים דומים לשלו ובכל זאת לא הועמדו לדין, היא שגויה מהיסוד בשל כך שאותם אחרים הם לא חלק מקבוצת השוויון. לכן, טענתו לאכיפה בררנית נדחית והתייתר הצורך לבחון את השאלה השנייה והשלישית.
32. **הרבה מעבר לנדרש**, לא התרשמתי שהנאשם עמד בנטל ההוכחה שנקבע בפסיקה על מנת להוכיח את הטענה של אכיפה בררנית. ב-ע"פ 6328/12 **מדינת ישראל נ' פרץ** (פורסם בנבו, 10.9.13) (להלן: **הלכת פרץ**) כבוד הנשיא גרוניס (פסקה 4 לחוות דעתו) קבע כי לצורך העברת הנטל לשכמה של הרשות שפעולותיה אינן מהוות אכיפה בררנית, על הנאשם להראות כי **לאורך זמן ובאופן שיטתי** (או קרוב לכך), קיבלו הרשויות המנהליות במקרים דומים החלטות שונות מאלה שהתקבלו במקרה שלו.

33. יוצא מכך, לפי גישתו של כבוד הנשיא גרוניס בהלכת **פרץ**, כדי שתתקבל טענתו של הנאשם לאכיפה בררנית, על הנאשם להראות לבית המשפט שרשויות התביעה **לאורך זמן ובאופן שיטתי**, אינן מגישות כתבי אישום כנגד חשודים שהסכימו שיירשמו באופן טכני כבעלי מניות וכדירקטורים בחברות קש שהוקמו על מנת להונות את שלטונות המס. ברור שהנאשם לא עמד בנטל האמור והראיה הברורה לכך היא כתב האישום שהוגש כנגד מוחמד ושכבר הורשע ונגזר דינו.

34. יש לציין שבהלכת **פרץ** כבוד השופט ג'ובראן הסכים עם כבוד הנשיא גרוניס לעניין רמת ההוכחה הנדרשת (פסקה 4 לחוות דעתו של כבוד השופט ג'ובראן). כבוד השופט פוגלמן, בדעת יחיד, היה בדעה שדי בהצבעה על מקרים ספורים, ובמקרים מסוימים על מקרה אחד, לצורך העברת הנטל לשכמה של הרשות. מכל מקום, דעת הרוב היא של כבוד הנשיא גרוניס וכבוד השופט ג'ובראן ולכן זו ההלכה שמחייבת ערכאות נמוכות.

35. בפועל, הנאשם לא עמד בנטל להוכיח שרשויות התביעה לאורך זמן ובאופן שיטתי אינם מגישים כתבי אישום נגד "אנשי קש" שנרשמו כבעלי מניות או דירקטורים ב-"חברות קש" שהוקמו על מנת לרמות את שלטונות המס.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

36. המאשימה טענה שיש להשית על הנאשם שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. עמדה זו לוקחת בחשבון לקולא את כל נסיבותיו האישיות של הנאשם ועמדה זו ממילא היא הגבול התחתון של מתחם העונש ההולם. בכל מקרה, יובהר שלא התרשמתי שקיימות נסיבות חריגות אצל הנאשם שיצדיקו סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם שקבעתי מטעמי שיקום.

37. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות במקום, בימים ובשעות שהוגדרו על ידי הממונה על עבודות שירות בחוות דעתו מיום 31.8.22.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.1.23 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירה לפי חוק מס ערך מוסף.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' חשוון תשפ"ג, 27 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.